

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 555/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Vladimírom Pochom, advokátska kancelária, Hviezdoslavova 99/3, Bardejov, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Ro 336/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Ro 336/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti, opisujúc skutkový stav veci vedenej na okresnom súde, okrem iného uviedla: *„asi pred 15-mi rokmi... cestovala som náhlivo zo školy mestskou hromadnou dopravou v Prešove bez cestovného lístka...*

Na to ma pristihol revízor. Týmto svojím neúmyselným počinom som Dopravnému podniku mesta Prešov spôsobila škodu najviac 1.- Sk...

Po dlhšom čase... dali ma k súdu... až nakoniec vzniklo z toho sporové konanie, ktoré nie je dodnes legitímne skončené.“

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva [černá štvorcová oblasť] garantované jej ods. 2/, čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6, ods. 1/ Dohovoru v súdnom konaní vedenom proti nej na Okresnom súde v Bardejove pod č. k.: Ro 336/01 porušené boli.

2./ Ostatné návrhy a požiadavky súvisiace s touto sťažnosťou pre ústavný súd zatiaľ neuvádzam...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd

podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05). Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo

dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom označeného orgánu verejnej moci (napriek tomu, že vec nebola ešte právoplatne skončená), ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti, prostredníctvom ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už príslušný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 223/2010).

7. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote (pozri aj bod 3).

9. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 4 Ro 336/2001, ktorý sa nachádzal už v archíve, zistil, že okresný súd v merite veci „o zaplatenie 800 Sk s prísl.“ rozhodol 26. júna 2001 platobným rozkazom č. k. Ro 336/2001-5, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. júla 2001. Napadnuté konanie je teda dávno právoplatne skončené (nie ako to tvrdí sťažovateľka v bode 2 svojej sťažnosti). Potvrďuje to vyznačenie doložky právoplatnosti na tomto platobnom rozkaze (č. 1. 5 v spise), ktorému predchádzalo prevzatie platobného rozkazu samotnou sťažovateľkou 11. júla 2001 a následne zamietnutie jej odporu doručeného okresnému súdu 30. augusta 2001 uznesením okresného súdu č. k. Ro 336/01-7 z 30. augusta 2001, ktoré sťažovateľka osobne prevzala 14. septembra 2001, a taktiež odmietnutie jej odvolania z 19. septembra 2001 (č. 1. 10) proti tomuto uzneseniu a trovám konania rozhodnutím okresného súdu č. k. Ro 336/01-16 z 20. decembra 2002 pre oneskorenosť, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30. decembra 2002 (v tento deň rozhodnutie prevzal aj zástupca sťažovateľky, pozri doručenkú pripojenú k č. 1. 17). Proti tomuto právoplatnému rozhodnutiu okresného súdu podal v mene sťažovateľky jej zástupca ([REDACTED]) mimoriadne dovolanie 7. januára 2003 (č. 1. 19), ale toto dovolanie, resp. konanie o dovolaní bolo zastavené

Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Cdo 455/2015 z 30. septembra 2015 z dôvodu nedostatku jej právneho zastúpenia; rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2015 (č. 1. 129 v spise).

10. Vzhľadom na to, že napadnuté konanie bolo ešte pred podaním sťažnosti právoplatne skončené (pozri bod 9), ústavný súd sťažnosť sťažovateľky proti údajnej nečinnosti okresného súdu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Z dôvodu odmietnutia tejto sťažnosti bolo preto už bez právneho významu zaoberať sa nedostatkami sťažnosti a vyzývať právneho zástupcu sťažovateľky na ich odstránenie (neobsahuje náležitosti podľa § 20 ods. 1 a § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016